

[Søren Olesen.]

yder en Del af sine Embedsmænd ikke just Dobbeltlønninger, men alligevel forøgede Lønninger. Kommunerne er jo i den Stilling, at de ikke kan gøre noget tilsvarende, og man kan ikke drage en Sammenligning hverken med Hensyn til Placeringen eller de reelle Lønninger, naar Sammenligningsgrundlaget er forkert.

Med disse Ord skal jeg, paa det ene Sæt Ændringsforslag nær, jeg har omtalt, anbefale de øvrige af Flertallet stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Gustav Pedersen: Jeg vil gerne takke den højtærede Finansminister for Ændringsforslaget til § 6, Stk. 4, hvorved fjernes den Undtagelsesstilling, som Kontoristerne har haft i deres Muligheder for at blive Kontorassistenter.

Endvidere vil jeg gerne takke for de Ændringer, der er foreslaaet til § 95 vedrørende Muligheden for at blive anerkendt som Forsøger. Det drejer sig jo ikke om saa forfærdelig mange Tilfælde, der kan falde herindunder, men for de faa Tilfælde, der kan blive Tale om, har den hidtidige Bestemmelse undertiden virket ret haardt, og jeg tror, at det vil vække Glæde hos de paagældende Tjenestemænd, at der nu bliver Mulighed for at faa dette Forhold redresseret.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 20 vedrørende Kontoristerne vil jeg gerne sige, at jeg anerkender selvfølgelig, at der ligger en Forbedring deri, at Skalaen er blevet de 2 Aar kortere, og for den Del af Kontoristerne, der er saa uheldige at skulle hele Skalaen igennem, er det jo en utvivlsom Forbedring. Men jeg tror ikke, at den højtærede Minister bliver forbavset, naar jeg understreger, at jeg ikke dermed betragter Kontoristspørgsmaalet som løst. Det drejer sig, som jeg allerede har sagt under første Behandling, om en stor arbejdsmæssig Nydannelse baade inden for det offentlige og inden for Erhvervene, og Forholdene for denne store og endnu stærkt voksende Gruppe kan ikke siges at være bragt i Orden, før de paagældende lønmæssigt faar en Ligestilling med andre Tjenestemænd, Funktionærer og Arbejdere. Jeg har ønsket at understrege disse Bemærkninger, men skal i øvrigt ikke videre uddybe det, jeg har sagt under første Behandling om dette Spørgsmaal.

Derimod er jeg nødt til at gøre en Bemærkning til det ejendommelige Ændringsforslag, Nr. 21, det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen har stillet. Jeg vil først gerne sige, at det ser lidt underligt ud, at det

kommunistiske Parti har haft to Repræsentanter i Lønningskommissionen og ikke der har fundet Anledning til at rejse Spørgsmaalet. Jeg er ganske klar over, at man fra dette Partis Side kom sent med i Lønningskommissionsarbejdet og derfor ikke kunde overse alle de Problemer, der laa i Lønningsloven. Men jeg tror ikke, at det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen kan sige, at man ikke fra kommunistisk Side vidste, at et af de store og brændende Spørgsmaal i Forbindelse med Fastsættelse af Lønningerne vedrørte den største Gruppe af faglærte Arbejdere, der findes i dette Land. Det kan altsaa ikke have været et af de rent tekniske Spørgsmaal, som det var vanskeligt at have Kendskab til. Man har vidst, at det eksisterede som et stort Problem, og derfor ser det ejendommeligt ud, at man ikke rejste Spørgsmaalet i Lønningskommissionen.

Med Hensyn til det Ændringsforslag man har stillet, skal jeg undlade at komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det er et Demonstrationsforslag eller ej. Men en Ting er i hvert Fald sikker, og det er, at det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen har vidst, at han ikke kunde faa dette Ændringsforslag ført igennem, med andre Ord, at selv om ogsaa mit Parti stemte for det, vilde det være haabløst at tænke paa at faa det igennem. Og her kommer saa det ejendommelige: naar man ved, at man ikke kan faa et Forslag gennemført, bør man saa ikke skrive Forslaget saadan, at det svarer til, hvad der skulde være rigtigt? Jeg skal sige ærligt og redeligt, at hvis den højtærede Finansminister vilde acceptere dette Ændringsforslag, saa slog jeg til, det er klart; for de Penge betyder en Forbedring. Hvis der var en Mulighed for at faa Ændringsforslaget gennemført, vilde jeg da være et underligt Menneske, om jeg ikke tog imod det. Men det er der jo ikke nogen Mulighed for, og det ved det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen akkurat lige saa godt som jeg; derfor er Ændringsforslaget i Virkeligheden fremsat som et principielt Forslag. Men der kommer saa det ejendommelige, at man ved Fremsettelsen af et principielt Forslag vedrørende Kontoristklassen fastholder, at Kontoristerne fortsat skal lønnes lavere end de ikke-faglærte Arbejdere, og det er en ejendommelig Indstilling. Hvis det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen tror, at Kontoristerne vil takke Kommunerne for denne Underplacering, kommer det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen til at tro om igen.

Men saa kommer det endnu mere ejendommelige, som efterhaanden giver det hele